

տերանց հսպատակած է։ Սնունդն, օդոյ բարեխառնութիւնն, լոյսն և բնակած վայրն այնպիսի ազդեցութիւններ յառաջ բերեր են, որոնք իւրաքանչիւր երկրի և նոյն իսկ իւրաքանչիւր տան մէջ կը տարբերին յիւրեւաց. այս բազմաթիւ պատճառներուս համար, զեղձանիկին նախկին գոյնն իբրու յիշատակ մը կը նկատուի, որուն փետուրներն՝ որ ի սկզբան զրէթէ միակերպ էին՝ քիչ ծաւանակի մէջ կատարեալ խառնակութեան մէջ ինկան։

Շարաշարեկի

ՔԱՋԵ ԵՒ ԱՐՏՈՅՑ

Կորակրտուց բազէն դաժան,
Որ եւ կենաց իսկ չէր արժան,
Բարձրը ժայռի վերայ կանգուն՝
Փընդուէր ուշով իւր որան այգուն։

Էր նա թըռչնոց պատուհաս,
Անզըթութեան տիպ անհաս,
Յանկարծ տեսաւ տրտոյտ մ'անմեղ,
Որ օդոյ մէջ հանէր գեղգեղ.
Կայծակնաբար պացուս վերէն,
Շառաչ տալով իւր թեւերէն։

Տեսաւ արտոյտն եւ սուկաց,
Տըւաւ փախուստ սրընթաց։

Բայց թըռնամին ժանտ հետամուտ՝
Կը հալածէր զայն շատ անգութ
Մռռէ 'ի ծառ, հովտէ հովիտ,
Որպէս սրսրող շուն գերկշտա վիթ.
Ողորմ՝ ձայնիւ եղկեղին
Կը բողբոջէր առ երկին։

Մըշակ մ'ուրեք մեծ վարմ էր դրած,
Թըռչնիկն անցաւ միջէն կըծկած.
Մըտաւ արագ ոտինն սյլ վէս,
Բայց փըչեց շունչն հոն դառնապէս։ —
Մեծք, մի գըրկէք զանմեղ մարդ,
Երկինք լարեն ձեզ թակարդ։

Պուշտ

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆԻՔ

Ստացանք շնորհակալութեամբ հետեւեալ շահեկան և պիտանի երկերը ի Մեծ-արդոյ Հեղինակաց։

Ա. — ՊԵՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅ ԼՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ի սկզբանէ մինչեւ մեր ժամանակը.
հտր. Ա. Գրեց Հ. Գրիգորիս վ. Գաշեմքեարեան Մխիթ. Ուխտէն, ի Վիեննա.
Գրին է փր. 2, 50։

Բ. — ԱՌՁԵՐԱ ԲԱՌԳԻՐԷ ԼԱՏԻՆԵՐԷՆ-ՀԱՅԵՐԷՆ ի պէտս դպրոցաց. աշխատա-
սիրեց Տ. Յովնանեան վ. Միսքձեան. տպ. ի ՀՈՒՎՄ. Գրին է փր. 28։

Գ. — ԳԻՒԼԱՅԻՆԵՐԻ ՄԵՋ. ԹՐԳՄ. տպ. ի Փարիզ. գրին է սանտիմ 10։

